

Ропотан І.В.

здобувач

Луцький національний технічний університет, м. Луцьк

ПЕРЕДУМОВИ ФІНАНСОВОЇ КОНВЕРГЕНЦІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ КРАЇНИ

Посилення регіоналізації та водночас зміцнення державної вертикалі влади, асиметричність та сповільнення темпів соціального, економічного та екологічного розвитку регіонів України обумовлюють необхідність переходу на конвергентну модель розвитку. Це зумовлено тим, що регіональна неоднорідність сталого розвитку держави допустима лише до певної межі, за якої гарантується економічна безпека країни [1, с. 25], а також не допускається неефективне міжрегіональне переміщення капіталу, праці й інших факторів виробництва.

Конвергенція рівнів розвитку регіонів країни здійснюється за рахунок перерозподілу спільної ресурсної бази. Цілком очевидно, що неможливо досягнути конвергентності регіонів за рівнем забезпеченості природними, чи геополітичними ресурсами. Однак, можливим і необхідним є вирівнювання рівнів життя населення країни незалежно від регіону їх проживання шляхом зближення рівнів фінансового забезпечення, що актуалізує питання розробки і реалізації ефективних механізмів фінансової конвергенції сталого розвитку регіонів країни.

Фінансові ресурси визначають можливості державного і регіонального управління та забезпечення сталого розвитку на місцях. Та й загалом від ефективності роботи фінансової системи залежить спроможність держави та її регіонів виконувати свої зобов'язання, забезпечувати соціальну стабільність, надавати бюджетні послуги. Жодне завдання, що стоїть перед державними чи регіональними органами влади та управління, не може бути виконане без відповідних фінансових ресурсів. У рамках використання фінансів у суспільному відтворенні можна виділити три основні напрями фінансового

впливу на процеси сталого регіонального розвитку [2, с.12]: фінансове забезпечення потреб розширеного відтворення; фінансове регулювання економічних, екологічних і соціальних процесів; фінансове стимулювання кращих результатів діяльності.

Таким чином, фінансова конвергенція набуває все більшого значення у якості медіатора структурних зрушень в економіці, соціальній та екологічній сферах регіонів країни [3]. Водночас фінансова конвергенція розглядається як необхідна умова сталого розвитку регіонів країни і як результат міжрегіональної економічної інтеграції.

Проблематиці фінансової конвергенції розвитку регіонів країни присвячені наукові праці таких українських, російських і білоруських вчених, як О.Андронов, Н.Балдич, В.Бодров, М.Бутко, О.Василик, І.Вахович, В.Геєць, Б.Данилишин, Н.Зубаревич, М.Карлін, Б.Карпінський, Т.Клебанова, П.Круш, Ю.Криворотько, І.Луніна, В.Лексін, С.Львовчкін, О.Мозенков, М.Нарзіков, Т.Найдьонова та багато інших. Основний акцент у своїх дослідженнях науковці роблять на дослідженні методики та аналізі рівнів конвергентного, чи дивергентного розвитку регіонів країни на основі статистичних даних та типології регіонів за рівнем конвергенції.

На основі вище проведеного теоретичного дослідження концептуальних засад фінансової конвергенції, в цілому можна зазначити, що науковці відстоюють підхід, що фінансове вирівнювання є сукупністю дій, що дозволяють забезпечити більш рівні фінансові умови для розвитку регіонів країни. Базуючись на цьому та узагальнюючи погляди науковців, під фінансовою конвергенцією з позицій сталого розвитку регіонів країни будемо розуміти регулятивно-стимулюючий процес зближення рівнів їх фінансового забезпечення соціального, економічного та екологічного розвитку, що гарантуватиме цілісність держави та рівність фінансових умов проживання у всіх її регіонах.

Таке трактування дозволяє розширити розуміння даної категорії, встановити мету, завдання, інструменти, фактори забезпечення та ознаки

фінансової конвергенції сталого розвитку регіонів країни.

Виходячи із наведеного нами визначення, мета забезпечення фінансової конвергенції сталого розвитку регіонів країни полягає у забезпеченні їх більш рівними фінансовими можливостями сталого розвитку та гарантуванні населенню країни доступу до однакового рівня державних послуг, що передбачає перерозподіл фінансових ресурсів регіону задля уникнення вертикальних і горизонтальних дисбалансів.

Таким чином, фінансова конвергенція сталого розвитку регіонів країни згідно авторського підходу повинна передбачати розв'язання відразу трьох завдань: скорочення міжрегіональних асиметрій в рівнях фінансового забезпечення сталого розвитку; забезпечення фінансової достатності сталого розвитку регіону; фінансове стимулювання сталого розвитку регіону.

Список використаних джерел

1. Вахович І.М. Регіональні асиметрії сталого розвитку України: діагностика та механізми вирівнювання: монографія / І.М. Вахович, О.Є. Табалова. – Луцьк : Луцьк «Волиньполіграф»^{ТМ}, 2012. – 346 с.
2. Бюджетное регулирование в РФ : учебное пособие / сост. И. М. Соломко, О. И. Тишутина. – Хабаровск : РИЦ ХГАЭП, 2006. – 160 с.
3. Маисурадзе Н. С. О возможности конвергенции финансовой политики : Кавказкий регион [Электронный ресурс] / Н. С. Маисурадзе. – Режим доступа : <http://sibac.info/index.php/2009-07-01-10-21-16/5507-2012-12-19-13-47-19>.
4. Вахович І.М., Ропотан І.В. До питання обґрунтування сутності регіональної конвергенції сталого розвитку/ І.Вахович, І.Ропотан// Науковий журнал «Економічний форум». – № 4. – Луцьк. Луцький НТУ. - 2013. – С. 232–238.